

W kilku słowach o Irene Vecchia

Kariera artystyczna Irene Vecchia rozpoczyna się z Pulcinellą w 2000 roku, gdy poznaje „Maestri Guarattellari”: Salvatore Gatto, Maria Imperatrice i Bruno Leone, uczęszczając do szkoły: "Scuola delle Guarattelle", pierwszej szkoły kształcącej lalkarzy tradycji neapolitańskiej. U boku

nauczycieli i za ich pośrednictwem zapoznaje się z Tradycją, pojmując jej sens oraz głębokie korzenie. Po ukończeniu liceum klasycznego, 18-letnia aktorka wkłada na dłoń Pulcinellę po raz pierwszy... i właśnie od tej pory prezentuje spektakle guarattelli w

różnych kontekstach: w niedzielne poranki w parku Villa Comune w Neapolu i na placach, w społecznie trudnych realiach jej miasta, współpracując przy projektach różnych instytucji, na festiwalach i przeglądach teatralnych, krajowych i międzynarodowych. Jej umiejętności artystyczne były czasami używane jako metoda relacji wielostronnej na warsztatach pozaszkolnych dla dzieci i młodzieży.

Kontynuuje kształcenie i poznawanie Sztuki Teatru biorąc udział w intensywnych, branżowych kursach zawodowych, w szczególności wybierając formy przedstawienia „per figura”, począwszy od różnych typologii lalek oraz zbliżając się do antycznego teatru cieni, zapoznając się z podstawowymi marionetkami Stephena Mottrama. Do tych studiów dochodzi praca w warsztacie, projektowanie i wykonywanie marionetek, modelowanych lub rzeźbionych w drewnie oraz obiektów scenicznych. Posiadając wykształcenie niejako „czeladnicze” w różnych zdobytych umiejętnościach, w roku 2010 Irene kończy studia w zakresie Sztuk Wizualnych i Teatroznavstwa na Wydziale Scenografii Akademii Sztuk Pięknych w Neapolu, z pracą dyplomową pod tytułem: „Za moich czasów – korzenie i awangarda w teatrze guarattelle”. Temat tajemnicy i paradoksu u podstaw pochodzenia miasta Neapol, w którym Irene się urodziła i wciąż mieszka, jest podstawą pomysłu do napisania „Metamorfoz Syreny”, spektaklu marionetek i guarattelle przy reżyserskiej współpracy Bruna Leone w 2011 roku.

W roku 2011 uczestniczy w międzynarodowym konkursie „Incanti Produce” dla profesjonalistów teatru figur, współpracując z reżyserem Gyula Molnar i z trzema aktorkami włoskimi przy realizacji „Barykad”, głębokiego i lekkiego spektaklu teatru przedmiotu, mocno współczesnego w tematach i formie przedstawienia. W październiku 2012 roku zdobywa pierwszą nagrodę "Produzione Cantiere" na festiwalu "Incanti", przy współpracy z Goethe Institut w Turynie, spektaklem teatru przedmiotu "Un caso cromosomico" (Przypadek chromosomowy) przy współpracy artystycznej Gyula Molnàra, będącego wolną adaptacją "Certe Favole si capiscono troppo tardi" Marcello Fois i zainspirowanego baśnią braci Grimm. Realizuje wiele projektów m.in. do tej pory uczestniczyła już w kilkudziesięciu festiwalach na świecie.